Metody programowania 2017

Lista zadań na pracownię nr 6

Na tej liście zadań rozszerzymy język z poprzedniego zadania o funkcje wyższego rzędu oraz funkcje anonimowe. Tak jak wcześniej, omówimy tylko zmiany w stosunku do języka z poprzedniego zadania.

Składnia

Typy zawierają wszystkie konstrukcje z poprzedniego zadania. W nowym języku pozwalamy na funkcje wyższego rzędu (funkcje są wartościami), więc do gramatyki typów dodajemy jedną nową konstrukcję: typ funkcyjny $\tau_1 \rightarrow \tau_2$. Przyjmujemy standardowe konwencje dotyczące łączności: strzałka łączy w prawo i wiąże słabiej niż wszystkie pozostałe konstrukcje w typach.

Identyfikatory funkcji oraz zmienne w tym języku nie są już rozdzielnymi przestrzeniami nazw. Teraz używamy zwykłych zmiennych do nazywania funkcji. Np. poniższy program nie jest poprawny (nie ma typu), choć był poprawny w poprzednim zadaniu:

```
fun f(x : int): int = x
input x in
  let f = x in f f
```

Wyrażenia zawierają wszystkie konstrukcje z poprzedniego zadania oraz jedną nową konstrukcję: lambda-abstrakcję fn $(x:\tau) \rightarrow e$. Natomiast aplikacja funkcji ma teraz ogólniejszą postać: można zaaplikować dowolne wyrażenie do dowolnego wyrażenia $(e_1 \ e_2)$. Standardowo, aplikacja łączy w lewo i wiąże silniej niż wszystkie operatory.

System typów

Z powodu, że nazwy funkcji traktowane są tak samo jak zmienne, to relacja typowania nie potrzebuje przyjmować sekwencji definicji funkcji F jako parametr — informację o typach funkcji będziemy trzymać w środowisku Γ . Przyjmujemy wszystkie reguły typowania z poprzedniego zadania (oprócz reguły dla aplikacji), tyle, że z pominięciem parametru F. Dodajemy następujące dwie nowe reguły dla aplikacji oraz lambda-abstrakcji.

$$\frac{\Gamma \vdash e_1 :: \tau_2 \rightarrow \tau_1 \qquad \Gamma \vdash e_2 :: \tau_2}{\Gamma \vdash e_1 e_2 :: \tau_1} \qquad \frac{\Gamma[x \mapsto \tau_1] \vdash e :: \tau_2}{\Gamma \vdash \text{fn } (x : \tau_1) \rightarrow e :: \tau_1 \rightarrow \tau_2}$$

Zwróćmy uwagę, że ciało lambda-abstrakcji ma do dyspozycji wszystkie zmienne lokalne widoczne w miejscu w którym została utworzona. Np. wyrażenie fn(x:int)->fn(y:int)->x+y jest poprawnym wyrażeniem typu int->int->int.

Reguła mówiąca o poprawności całych programów wygląda podobnie do tej z poprzedniego zadania. Jedyna istotna różnica polega na tym, że typy funkcji trzymane są teraz w środowisku Γ:

$$\frac{\Gamma[x_1 \mapsto \tau_1] \vdash e_1 :: \tau_1' \quad \dots \quad \Gamma[x_n \mapsto \tau_n] \vdash e_n :: \tau_n' \qquad \Gamma[y_1 \mapsto \text{int}, \dots, y_m \mapsto \text{int}] \vdash e :: \text{int}}{\vdash \text{fun } f_1(x_1 : \tau_1) : \tau_1' = e_1 \quad \dots \quad \text{fun } f_n(x_n : \tau_n) : \tau_n' = e_n \quad \text{input } y_1 \dots y_m \quad \text{in } e}$$

$$\text{gdzie } \Gamma = [f_1 \mapsto (\tau_1 \ -> \ \tau_1'), \dots, f_n \mapsto (\tau_n \ -> \ \tau_n')].$$

Semantyka

Wszystkie reguły opisujące semantykę z poprzedniego zadania (za wyjątkiem reguły dla aplikacji) stosują się również w tym zadaniu, z tą różnicą, że podobnie jak dla systemu typów, nie potrzebujemy parametru F — informację o funkcjach będziemy trzymać w środowisku ρ . Dodatkowo w języku pojawia się nowy rodzaj wartości: funkcje. W semantyce rozróżnimy funkcje globalne (zdefiniowane słowem kluczowym fun) od anonimowych (zdefiniowanych słowem kluczowym fn). Jeśli w implementacji interpretera zareprezentujemy wartości funkcyjne jako funkcje Haskellowe (tak jak w uwadze do poprzedniego zadania), to takie rozróżnienie nie będzie potrzebne.

Funkcja anonimowa (np. fn(y:int)->x+y) jest już wartością, ale jej ciało (x+y) jest odroczonym obliczeniem. Do wykonania tego obliczenia potrzebujemy znać wartości zmiennych lokalnych. Wartość jednej ze zmiennych (y) dostaniemy jako parametr, ale wartości pozostałych powinny być takie, jak w miejscu utworzenia tej funkcji. Np. let x=42 in fn(y:int)->x+y oblicza się do funkcji, która dodaje 42, nawet w kontekście, gdzie zmienna x jest niezdefiniowana. Dlatego wartości odpowiadające funkcjom anonimowym będziemy reprezentowali jako domknięcia, czyli struktury zawierające nie tylko treść samej funkcji, ale też wartości zmiennych lokalnych w miejscu, gdzie została ona utworzona, czyli środowisko. Domknięcia będziemy zapisywali jako $[\rho; fn(x:\tau)->e]$.

Funkcje globalne są wzajemnie rekurencyjne, więc podczas wywołania takiej funkcji powinniśmy liczyć jej ciało w środowisku, w którym wszystkie funkcje globalne są zdefiniowane. Nie było to problemem w poprzednim zadaniu, bo cała relacja ewaluacji była parametryzowana dostępnymi definicjami funkcji, ale tym razem tego parametru nie mamy. Informację tę będziemy trzymać razem z funkcją. Wartość będącą funkcją globalną będziemy też reprezentowali jako pewną formę domknięcia: strukturę składającą się z definicji wszystkich funkcji globalnych oraz wyróżnionej definicji funkcji. Takie domknięcia będziemy zapisywali jako $[F; \operatorname{fun} f(x:\tau_1):\tau_2=e]$. Dodatkowo zdefiniujmy operację tworzenia środowiska ρ_F z sekwencji definicji funkcji F:

$$\rho_F = [f_1 \mapsto [F; \mathsf{fun} \ f_1(x_1 : \tau_1) : \tau_1' = e_1], \dots, f_n \mapsto [F; \mathsf{fun} \ f_n(x_n : \tau_n) : \tau_n' = e_n]]$$

dla $F = \text{fun } (x_1:\tau_1):\tau_1'=e_1 \dots \text{ fun } (x_n:\tau_n):\tau_n'=e_n.$

Mamy dwie reguły dla aplikacji oraz jedną dla lambda-abstrakcji:

$$\frac{\rho \vdash e_1 \Downarrow [\rho'; \mathsf{fn}(x : \tau) \vdash e'] \qquad \rho \vdash e_2 \Downarrow \nu \qquad \rho'[x \mapsto \nu] \vdash e' \Downarrow \nu'}{\rho \vdash e_1 e_2 \Downarrow \nu'}$$

$$\frac{\rho \vdash e_1 \Downarrow [F; \mathsf{fun} \ f(x : \tau_1) : \tau_2 = e'] \qquad \rho \vdash e_2 \Downarrow \nu \qquad \rho_F[x \mapsto \nu] \vdash e' \Downarrow \nu'}{\rho \vdash e_1 e_2 \Downarrow \nu'}$$

$$\frac{\rho \vdash \mathsf{fn}(x : \tau) = e \Downarrow [\rho; \mathsf{fn}(x : \tau) = e]}{\rho \vdash \mathsf{fn}(x : \tau) = e \Downarrow [\rho; \mathsf{fn}(x : \tau) = e]}$$

Zwróćmy uwagę, że w regułach dla aplikacji ciało funkcji jest liczone nie w bieżącym środowisku, ale w środowisku, które pochodzi z domknięcia. W przypadku lambda-abstrakcji jest to środowisko w którym została ona utworzona.

Wartością całego programu F input $x_1,\ldots,x_m$ in e dla wartości zmiennych wejściowych $n_1,\ldots n_m$ będzie taka liczba n, że $\rho_F[x_1\mapsto n_1,\ldots,x_m\mapsto n_m]\vdash e \Downarrow n$.

Zadanie, część 1.

Termin zgłaszania w serwisie SKOS: 16 czerwca 2017 6:00 AM CEST

Napisz zestaw testów dla sprawdzania typów i interpretowania przedstawionego języka. Należy posłużyć się następującym szablonem (znajdującym się również w serwisie SKOS):

- -- Wymagamy, by moduł zawierał tylko bezpieczne funkcje {-# LANGUAGE Safe #-}
- -- Definiujemy moduł zawierający testy.
- -- Należy zmienić nazwę modułu na {Imie}{Nazwisko}Tests gdzie za {Imie}
- -- i {Nazwisko} należy podstawić odpowiednio swoje imię i nazwisko

Znaczenia poszczególnych pól pojedynczego testu można znaleźć w pliku DataTypes.hs zamieszczonym w serwisie SKOS.

Wymogi formalne

Należy zgłosić pojedynczy plik o nazwie *imię_nazwisko_*tests.tar.bz2 gdzie za *imię* i *nazwisko* należy podstawić odpowiednio swoje imię i nazwisko bez wielkich liter i znaków diakrytycznych. Nadesłany plik powinien być poprawnym skompresowanym archiwum tar.bz2 nie zawierającym żadnego katalogu. W archiwum powinny znajdować się **tylko**:

- Plik źródłowy napisany w Haskellu o nazwie o nazwie ImięNazwiskoTests.hs, gdzie za Imię i Nazwisko należy podstawić odpowiednio swoje imię i nazwisko zaczynające się wielką literą oraz bez znaków diakrytycznych. Plik ten powinien być napisany w Haskellu przy użyciu podzbioru SafeHaskell i powinien definiować moduł eksportujący wartość tests typu [Test].
- Wszystkie pliki źródłowe z programami w opisanym języku do których odwołują się testy (jeśli źródło programu podane jest za pomocą konstruktora SrcFile). Takie pliki powinny mieć rozszerzenie .pp6.

Rozwiązania nie spełniające wymogów formalnych nie będą oceniane!

Zadanie, część 2.

Termin zgłaszania w serwisie SKOS: 16 czerwca 2017 6:00 AM CEST

Napisz moduł eksportujący funkcje typecheck oraz eval, które odpowiednio sprawdzają typ oraz obliczają programy w opisanym języku. Należy posłużyć się następującym szablonem (znajdującym się również w serwisie SKOS):

```
-- Wymagamy, by moduł zawierał tylko bezpieczne funkcje
{-# LANGUAGE Safe #-}
-- Definiujemy moduł zawierający rozwiązanie.
-- Należy zmienić nazwę modułu na {Imie}{Nazwisko} gdzie za {Imie}
-- i {Nazwisko} należy podstawić odpowiednio swoje imię i nazwisko
-- zaczynające się wielką literą oraz bez znaków diakrytycznych.
module ImieNazwisko (typecheck, eval) where
-- Importujemy moduły z definicją języka oraz typami potrzebnymi w zadaniu import AST
import DataTypes
-- Funkcja sprawdzająca typy
-- Dla wywołania typecheck fs vars e zakładamy, że zmienne występujące
-- w vars są już zdefiniowane i mają typ int, i oczekujemy by wyrażenia e
```

```
-- miało typ int
-- UWAGA: to nie jest jeszcze rozwiązanie; należy zmienić jej definicję.
typecheck :: [FunctionDef p] -> [Var] -> Expr p -> TypeCheckResult p
typecheck = undefined
-- Funkcja obliczająca wyrażenia
-- Dla wywołania eval fs input e przyjmujemy, że dla każdej pary (x, v)
-- znajdującej się w input, wartość zmiennej x wynosi v.
-- Możemy założyć, że definicje funckcji fs oraz wyrażenie e są dobrze
-- typowane, tzn. typecheck fs (map fst input) e = Ok
-- UWAGA: to nie jest jeszcze rozwiązanie; należy zmienić jej definicję.
eval :: [FunctionDef p] -> [(Var,Integer)] -> Expr p -> EvalResult
eval = undefined
```

Wymogi formalne

Należy zgłosić pojedynczy plik o nazwie *ImięNazwisko*. hs gdzie za *Imię* i *Nazwisko* należy podstawić odpowiednio swoje imię i nazwisko zaczynające się wielką literą oraz bez znaków diakrytycznych. Plik ten powinien być napisany w Haskellu przy użyciu podzbioru *SafeHaskell* i powinien definiować moduł eksportujący funkcje typecheck oraz eval tak jak opisano w załączonym szablonie. **Rozwiązania nie spełniające wymogów formalnych nie będą oceniane!**

Uwaga

W serwisie SKOS umieszczono plik Prac6.hs pozwalający uruchamiać napisane rozwiązanie na przygotowanych testach. Sposób jego uruchamiania znajduje się w komentarzu wewnątrz pliku.